

domovina, v kateri je moč iskati in najti zadovoljenje svojih opravičenih zahtev, katera jih varuje in katero zopet oni vsi skupaj branijo z žrtovanjem vseh svojih moči. (Dobro!)

S temi malimi besedami nameraval sem po svojih slabih močéh izraziti prepričanje visoke delegacije. Ako danes govorimo, morejo to biti le besede miru, pa tudi besede poguma in odločnosti skupnega domoljubja. (Dobro!) Ako danes molčimo, bode jezik tihe privolitve, pritrjevanja te zahteve še bolj izgovorno, kakor bi to mogla biti najbolj goreča beseda. (Dobro!) Pri visoki delegaciji je izbrati si postopanje. (Pohvala.)

Ogerska delegacija imela je svojo meritorično sejo v soboto popoldne ob 4. uri. Poročal je Rakouszky. Za tem govorila sta dva izmed opozicije: grof Apponyi, dalje Beöthy, potem pa še grof Andrassy in za njim ministerski predsednik Tisza; končno bil je predlog vladin sprejet nespremenjen so glasno. V ponedeljek sprejeli ste delegaciji vsastranska naznanila in s tem bilo je zasedanje dognano.

Mnogovrstne novice.

* Kako se socijalizem na Nemškem narašča, kažejo sledeče številke o vdeležbi socijalističnih volilcev: Leta 1871. volilo je za socijaliste 101.921 volilcev; leta 1874. 351.670, leta 1877. 493.447, leta 1878. (po atentatu) 437.158, leta 1881. 311.961, leta 1884. 549.990; pri zadnjih volitvah leta 1887. pa 774.128. To je znamenje časa, na katero bi se bilo tudi Bismarku bolj ozirati, kakor pa na nepomenljivo triletje ali sedemletje privoljenja vojne, ker skoraj ali morebiti prav vsi socijalisti dobé v slučaju vojske orožje v roko, in znano je, kaj znajo socijalisti, kedar so oboroženi.

* O hudem potresu, ki je bil dne 23. februarja krog Nize, Genove. Torina itd., trdi znani prorok potresov Rudolf Falb (izneverjen duhovnik z južne Štajarske), da se ti potresi v zvezi s solnčnim mrakom, ki je bil 22. in 23. februarja in pa z luninem mlajem, ki je bil 22. februarja zvečer ob pol 11. uri. — Posebno zanimivo pa je, kar je prorokoval v Genovi izhajajoč koledar „L' Almanaco universale del grand pescatore di Chiaravalle“ za leto 1887., ta prorokuje za mlaj meseca februarja t. l. do besede: ob 2. uri zjutraj: morje je viharo. Planet Mars kaže na potres zemlje; posebno je paziti na neravne dneve te dobe. — V resnici čutiti je bil prvi potres zemlje zjutraj ob 2. uri.

* Z velikega prešičjega trga v Köbaniji poleg Pešta piše prijatelj „Novic“: Dne 3. februarja t. l. ogle dal sem si veliki prešičji trg v Köbaniji, ta dan bilo je tam na trgu v ograjah spravljenih 72.555 prešičev različne debelosti in velikosti. V pričo mene spustili so na vago 5 lepih belih starcev, ki so tehtali skupaj 1265 kilogr. Na vprašanje, koliko veljajo reči, mi odgovori dotični uradnik: na to, kar se vkolje, odbije se pri vsakem prešiču 25 kilogr., dalje pa še 4%, ostala teža pa

velja po 42 kr. kilogr. Zadnje dni je cena poskočila na 46—49 kr. kilogr.

Naši dopisi.

Iz Peč 18. febr. — „Kaj znancev že zasula je lopata“, mislil sem si včeraj vračaje se iz moravškega pokopališča. Spremili smo namreč k poslednjemu počitku občespoštovanega in priljubljenega peškega župana Jan. Barliča, po domače Hudobilnika, posestnika na Hudejem, moravske župnije. Pokojni, da-si uže v 68. letu, bil je še krepak mož, a imel je neko neozdravljivo bolezen, ki ga je baje uže pred par leti za nekaj dni na posteljo položila. Letošnjo zimo pa ga je dne 25. decembra kar neutegoma zopet napadla in od takrat ni mož nikamor več mogel. Upali smo do zadnjega, da bode tudi sedaj zopet ozdravel, zato nas je tem bolj v torek popoldne iznenadilo poročilo, da je zaspal za vselej. (Vse svoje stvari je uže prej vredil.)

Pogreb bil je jako slovesen, kakoršen se v gorskih krajih le težko kedaj vidi. Obilo število ljudstva je pričalo, koliko je imel ranjki prijatelj in znancev. Pred krsto hodili so skupno učenci domače občine, a za krsto za „domačimi“ najprej župani in zastopniki sosednih občin in peški občinski odborniki, za temi pa se je razvrstilo drugo ljudstvo, ki je hotelo moža poslednjič spremiti. Pokojni bil je jako dober in vesten gospodar ne le za svojo hišo, ampak tudi za vso občino. Da pa za svoj obilen trud pri županovanji ni vedno hvale žel, je gotovo vsak prepričan, kedor je uže kedaj imel priliko kakor uže bodi, za občni blagor delovati. Vendar pa se mora priznati, da so ga občani zeló ljubili in spoštovali, kajti volili so ga vsakikrat zopet v novo tako, da je le on — izvzemši prvih par let — županoval Pečam, odkar imamo župane. Prištevati ga moramo tedaj gotovo starostam slovenskih županov. To občno zaupanje pa je mož s svojo prijaznostjo, postrežljivostjo in požrtvovalnostjo za občinski blagor vsem občanom vedno plačeval, posebno v lepi slogi pa je živel ves čas s cerkvenim in šolskim predstojništvom. — Kakor se je vedno trudil za prid občine, tako je tudi skrbel za svojo dušno hrano, kajti bral je vedno rad tudi politične časnike. Podpiral je vedno rad vsako njemu znano narodno podjetje in se udeleževal — da-si preprost kmet — tudi raznih shodov in veselic. S kakim veseljem je šel lansko leto k odkritji Zupanovega spominka! — Omenim naj tudi, da je bil ud c. kr. kranjske kmetijske družbe in brdskega cestnega odbora.

Koliko je koristil občini, občutili bomo pač sedaj, zato nam bode pa ostal vedno v najlepšem in najboljšem spominu kot poštenjak v vseh ozirih.

Naj mu bode zemljica lahka!

Iz Ljubljane. — Ljubljanski knezoškof gosp. dr. J. Misija podal se je v nedeljo na Dunaj, kjer so se pričele včeraj škofovske konference.

— Močvirski odbor zboruje v soboto dne 12. marca ob pol 11. dopoldne.